

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114010021
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6114010021.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci proti obžalovanému M. A., pre pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2014, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.04.2014 sp.zn. 2T/1/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. A. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.04.2014 sp.zn. 2T/1/2014 bol obžalovaný M. A. uznaný za vinného v bodoch 1/ až 6/ z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v dobe od 31.08.2011 do 06.09.2011 sa ubytoval v penzióne Amarys na ulici Horná Strieborná 23 v Banskej Bystrici, pričom pri ubytovaní uviedol, že pri sebe nemá občiansky preukaz, čo sa nezakladalo na pravde. Súčasne uviedol, že má dostatok finančných prostriedkov na uhradenie služieb a to napriek tomu, že finančné prostriedky k dispozícii nemal. Prisľúbil, že poskytnuté služby uhradí v deň skončenia ubytovania, čo neurobil, z penziónu odišiel, čím spoločnosti Amarys, s.r.o., Horná Strieborná č. 23, Banská Bystrica, IČO: 44071523 spôsobil škodu v celkovej výške 1.538,14 Eur,

2/ dňa 07.09.2011 sa ubytoval v GRAND HOTELI, Trenčín, ul. Palackého 3477, pričom v priebehu dňa 7.9.2011 využil služby uvedeného hotela, následne 8.9.2011 bol vyzvaný recepciou hotela na úhradu využitých služieb, kde prisľúbil, že v poobedňajších hodinách dňa 8.9.2011 vykoná úhradu využitých služieb, avšak tak neurobil a z hotela sa vystaľoval, čím recepciu hotela uviedol do omylu a spôsobil spoločnosti PAPE s.r.o., Trenčín, Palackého 3477, IČO 36325775, škodu vo výške 332,35 Eur,

3/ 8.9.2011 sa v čase o 18.36 hod. ubytoval v MAGNUS hoteli Trenčín, Považská 1706, pričom využíval služby uvedeného hotela, dňa 9.9.2011 v dopoludňajších hodinách nemal finančnú hotovosť na zaplatenie poskytnutých služieb, na základe čoho riaditeľka hotela Magnus s ním spísala písomnú dohodu o uznaní dlhu, kde obvinený M. A. uznal svoj dlh a zaviazal sa tento dlh uhradiť najneskôr do 9.9.2011 do 12.00 hod., čo však neurobil a svoj dlh v dohodnutom termíne neuhradil, čím uviedol riaditeľku hotela Magnus do omylu a spôsobil spoločnosti ACCOMM s.r.o., Dubnica nad Váhom, Obrancov mieru 354/32, škodu vo výške 319,98 Eur,

4/ dňa 11.9.2011 v čase asi o 12.00 hod. prišiel do Penziónu Zuzana v Trenčíne na ul. Radlinského, kde uviedol, že má záujem o ubytovanie niekoľkých osôb, požiadal recepciu penziónu o prezretie izieb a potom ako si prezrel izby sa rozhodol, že sa naobeduje, pričom požiadal recepciu o kľúč od izby, kde táto mu kľúč odmietla dať s tým, že najskôr musí uhradiť úhradu za obed, pričom obvinený jej uviedol, že nemá pri sebe finančnú hotovosť a má len platobnú kartu, na čo mu recepcia uviedla, že v penzióne

majú aj terminál na zaplatenie, vtedy obvinený uviedol, že platobné karty má, ale nie sú na účtoch peniaze, uviedol, že musí počkať na svojho známeho, čím uviedol recepcnú do omylu a spôsobil M. I., E., P. XX, T. XXXXXXXX, škodu v sume 22,- Eur,

5/ dňa 11.09.2011 v čase o 15.30 hod. sa ubytoval spoločne s neznámym mužom v Hoteli pod Hradom, Trenčín, Matúšova 12/68, recepcný hotela bol upozornený, že osoba M. A. nemá vo viacerých ubytovacích zariadeniach uhradené útraty, a preto išiel na izbu obvineného a tohto upozornil, že musí za ubytovanie a spotrebovaný tovar z minibaru uhradiť účet, kde mu obvinený povedal, že všetko uhradí, keď sa vráti z Trenčianskych Teplíc, kde ide vyzdvihnúť robotníkov a z hotela odišiel s neznámym mužom, pričom dňa 12.9.2011 o 06.00 hod. nová recepcná zistila, že obvinený nemá zaplatený účet za ubytovanie a nevrátil čipovú kartu z izby a na izbe sa nikto nenachádza, čím uviedol recepcného hotela do omylu a spôsobil spoločnosti ASISTENT s.r.o., Trenčín, Matúšova 12/68, IČO 36309052, škodu v sume 111,55 Eur,

6/ dňa 11.9.2011 v čase asi o 19.00 hod sa ubytoval v Penzióne Scarlet v Trenčíne na Mierovom námestí 27, kde recepcnému uviedol, že sa chce ubytovať na viac nocí a ráno dňa 12.9.2011 bude za ubytovanie platiť faktúrou, nakoľko ráno mu prídu robotníci na stavbu rodinného domu, ktorí budú v penzióne bývať a raňajkovať, recepcný obvinenému povedal, že za ubytovanie je treba zaplatiť v hotovosti, ale obvinený trval na tom, že bude platiť faktúrou, následne recepcný ukázal obvinenému izby a odovzdal mu kľúče od izby č. 8, následne obvinený z penziónu odišiel s tým, že sa ponáhľa do Piešťan, dňa 12.9.2011 v čase o 07.10 hod. prišla do izby obvineného majiteľka penziónu a zistila, že obvinený sa v izbe nenachádza a nachádzajú sa tam dve neznáme ženy, následne zistila, že v izbe sú poškriabané parkety, rozbitá váza s dekoráciou a taktiež chýbajúce kľúče od izby a penziónu, čím uviedol recepcného penziónu do omylu a spôsobil M. I. - A., E., M. námestie XX, T. XXXXXXXX, škodu vo výške 890 Eur.

Súd postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín, číslo konania 2T/176/2011 z 28.12.2011 zrušil výrok o vine, treste a náhrady škody a v súvislosti s týmto zrušujúcim výrokom potom podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému uložil spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodeným, a to Amarys, s.r.o., Horná Strieborná č. 23, Banská Bystrica, IČO: 44071523 vo výške 1.538,14 Eur, PAPE s.r.o., ul. Palackého 3477, Trenčín, IČO: 36325775 vo výške 332,35 Eur, ACCOMM s.r.o., Obrancov mieru 354/32, Dubnica nad Váhom, IČO: 45383651 vo výške 319,98 Eur, M. I., P. XX, E., T. XXXXXXXX vo výške 22,- Eur, ASISTENT s.r.o., Matúšova 12/68, Trenčín, IČO: 36309052 vo výške 111,55 Eur, M. I. - A., M. G. XX, E., T. XXXXXXXX vo výške 890,- Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný M. A.. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje do výroku o vine, treste a náhrade škody. Poznamenal, že skutkom, ktorý sa stal v Banskej Bystrici v dobe od 31.08.2011 do 06.09.2011 a ktorým mala byť spôsobená škoda poškodenej spoločnosti Amarys, s.r.o. v celkovej výške 1.538,14 Eur je celkom bez významu popri trestoch, ktoré mu boli uložené a ktorých výkon má ukončiť v auguste 2021. Navrhol podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a trestné stíhanie podľa § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. zastaviť, poprípade podľa § 317 ods. 3 Tr. por. zrušiť výrok o vine s tým, aby bola preskúmaná zákonnosť a odôvodnenosť výroku a treste a ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Poznamenal, že pôvodným rozsudkom sp.zn. 2T/176/2011 mu Okresný súd v Trenčíne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov a tým, že mu bol v danej trestnej veci uložený spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, tak tento postup a taktito uložený trest je neprimerane prísny, a to vzhľadom k jeho veku, ako aj vzhľadom k tomu, že vo výkone trestu odňatia slobody bude až do 27.08.2021, a to aj s ohľadom najmä na jeho zdravotný stav, pretože trpí nevyliciteľným ochorením, ktoré by mohlo viesť k náhlemu kardiovaskulárnemu zlyhaniu a následne k exitu. K tejto skutočnosti predložil aj zdravotnú správu, vydanú vedúcim lekárom zdravotníckeho zariadenia mjr. M.. E. I. z ÚVTOS Ružomberok.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný požiadal odvolací súd, aby bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti, navrhol, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené.

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného M. A. nie je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. presvedčivo a aj vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovaného uznal vinným v bode 1/ až 6/ z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž analyzuje dôkaznú situáciu a sú v ňom uvedené aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právnych úvahách na to nadväzujúcich.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal nielen na rozporuplné výpovede samotného obžalovaného M. A., ale aj na výpovede najmä svedkov V. V., Q. U., M. M. Y., ako aj ďalších, nevynímajúc listinné dôkazy, ktoré bezpochyby dokázali, že obžalovaný svojím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodené strany do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, čím naplnil zákonné znaky pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o tých skutočnostiach, ku ktorým dospel súd prvého stupňa po vyhodnotení dôkaznej situácii, že obžalovaný mal úmysel ubytovať sa v drahom a kvalitnom penzióne bez toho, aby za služby, ktoré mu boli poskytnuté, týmto zariadením aj zaplatil. Ďalej bolo tiež dokázané to, že obžalovaný nehovoril pravdu o tom, že nemá občiansky preukaz a úmyselne využil doklad totožnosti V. V. s úmyslom vyhnúť sa zaplatiť za poskytnuté služby spojené s ubytovaním v uvedenom zariadení. Odvolaciemu súdu neunikla ani tá skutočnosť, že obžalovaný v podstate používal rovnaký modus operandi aj v čase, keď bol trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 28.12.2011 sp.zn. 2T/176/2011 uznaný vinným za rovnakú trestnú činnosť, pričom tejto sa mal dopustiť v dobe od 07.09.2011 do 11.09.2011. Odvolací súd preto tak, ako súd prvostupňový považoval námietky obžalovaného uvedené v písomnom vyhotovení odvolania ako také, ktoré nezodpovedajú stavu veci a dokazovaniu a obžalovaný ich uviedol len s úmyslom zmierniť svoju trestnoprávnu zodpovednosť.

V súhrne odvolací súd môže uzavrieť, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku nedošlo k porušeniu práv obžalovaného či už vo vzťahu k Trestnému poriadku, poprípade Ústavy SR, alebo Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení rozhodnutia logickým spôsobom vysporiadal s obranou obžalovaného a keďže zdôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je presvedčivé, nie je potrebné v danom prípade opakovať tie isté skutočnosti, ktoré uviedol súd prvého stupňa. Je nutné zdôrazniť, že v trestnom konaní, ktoré vo veci prebehlo, bolo zabezpečených dostatok dôkazov, nevyhnutých na rozhodnutie o podanej obžalobe a na preverenie obhajoby obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Súd prvého stupňa v súlade so stavom veci a zákonom a s prihliadnutím najmä na osobu obžalovaného, jeho doterajší život ako aj spôsob spáchania jednotlivých dielčích skutkov pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu správne a v súlade so zákonom uložil spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, pričom zohľadnil jednu pohľadujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Takto uložený trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (rešpektujúc obsah ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.) obsahuje v primeranom rozsahu nielen prvky represie, ale aj prvky individuálnej a generálnej prevencie. Okrem toho je nutné poukázať aj na tú skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz sedemnásťkrát súdom trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Z evidencie o priestupkoch možno zistiť, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát postihnutý za priestupky, najmä proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu.

V súhrne všetkých týchto skutočností preto trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov nepodmienečne je správny a zodpovedajúci zákonu. Argumentácia obžalovaného, ktorú uviedol v písomnom vyhotovení svojho odvolania najmä v tom smere, že trest je neprimeraný, ako aj, že predchádzajúce odsúdenie bude postačovať na jeho prevýchovu a nápravu a nakoniec aj poukazujúc na svoj zdravotný stav, neobstojí, nakoľko odvolací súd zväžil najmä kriminálnu minulosť obžalovaného, ako aj výšku spôsobenej škody. Samotný zdravotný stav toho - ktorého obžalovaného nie je dôvodom v zmysle § 40 ods. 1,2 Tr. zák. na to, aby súd upustil od jeho potrestania (okrem zmenšenej pričítanosti).

Súd prvého stupňa nepochybil ani vo výroku, ktorým obžalovaného v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal nahradiť škodu poškodeným stranám, nakoľko táto škoda bola riadne a zákonným spôsobom vyčíslená.

Vzhľadom na tieto všetky skutočnosti potom odvolací súd odvolanie obžalovaného M. A. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.